Temps Pasqual - Sisè diumenge

Per FrancescR el dl., 20/05/2019 - 00:00

Ac 15,1-2.22-29
Ap 21,10-14.22-23
Jn 14,23-29

1. Aires de comiat

Això és el que es respira en aquest fragment de Joan, que ell situa en el Cenacle, després que Jesús hagués celebrat la festa de la Pasqua amb els deixebles. Així ens ho fan pensar expressions com “tornaré”, “me’n vaig”, “que s’asserenin els vostres cors”. Però aquest comiat és, com diu el tòpic, d’una “rabiosa actualitat”. Perquè per una banda, el comiat sempre va associat a una certa nostàlgia. I, per una altra, va carregat d’un missatge més actual que les darreres notícies del darrer tele diari que puguem haver vist avui...

2. Hi ha moltes menes de pau

Recordant el poeta quan, parlant del camí, diu que “és una paraula molt curta de dir i molt llarga de fer”, també podem dir-ho de “la pau”. Ens omplim la boca de la paraula “pau” i, tanmateix, tenim la consciència que cada vegada s’allunya més de nosaltres. Per això se’ns fa necessari, abans que res, posar-nos d’acord i preguntar-nos: de quina pau parlem? L’Evangeli ho remarca: d’una pau diferent de la que dona el món.

La pau que dona el món és la dels vencedors; la que imposen els dictadors i els prepotents. La falsa tranquil·litat dels qui amaguen el cap sota l’ala; la dels esporuguits, que tanquen els ulls per no assabentar-se del que passa al seu voltant; la pau dels tips, dels orgullosos de si mateixos; la pau silenciosa dels morts enmig del desert, del mar, o de les ciutats enrunades. Totes aquestes “paus” s’assemblen més a la por que a la serenitat del cor. Un sociòleg fa aquesta reflexió: "Al nostre món augmenten cada dia les esperances de vida, però disminueix l’esperança de viure sense pors i dignament.” I penso que no l’hi falta raó...

3. Ell sembra en nosaltres una altra mena de pau

Ves a saber si en els moments en què l’Evangeli ens diu que Jesús feia pregària, es retirava de les multituds i, després, tornava reconfortat, no estaria “negociant” amb el Pare la pau del seu cor, la que ell volia transmetre als seus amics i a les multituds dels pobles... En el seu missatge no hi figuren mai paraules com democràcia o llibertat d’expressió. Però sí que parla de què “la veritat us farà lliures”; “no facis als altres allò que no t’agrada que et facin”, “estima, perdona 70 vegades 7, “abans d’anar a l’altar a fer la teva ofrena, reconcilia’t amb el teu germà...” És una pau que no està escrita en els tractats de pau de la nostra història, però està escrita en el cor de tota persona de bona voluntat.

4. Ningú no dona allò que no té

Per això la pau no s’improvisa; es planta, es rega, es conrea, es protegeix dels freds de la indiferència i de les calors de la intolerància. Com que veiem que això és molt difícil, costerut i ideal, Jesús acaba prometent-nos en aquell comiat “l’Esperit Sant que el Pare us enviarà”: l’ Esperit Sant, el gran Mestre de la Vida interior. Perquè, no ho dubtem: la pau és sobretot interior. Només així es pot manifestar joiosament i transmetre-la cap enfora, als germans i germanes...

ETIQUETES
COMIAT PAU PAU INTERIOR